

§ 36. Ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν ὡς συγκυρίων τῶν κοινῶν τῆς ὀροφοκτησίας ἐλλείπει κανονισμοῦ.

I. Ὑποχρεώσεις χρήσεως τῶν κοινῶν κατὰ τρόπον μὴ βλάπτοντα τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν ἰδιοκτητῶν, μὴδὲ μεταβάλλοντα τὸν συνήθη προορισμὸν τοῦ πράγματος, μὴδὲ δημιουργοῦντα κίνδυνον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν λοιπῶν ἢ τοῦ οἰκοδομήματος.

Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 5 ἐδ. α' ἐν συνδικαίῳ πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρ. 3 § 1 ν. 3741, σαφῶς προκύπτει ὅτι ἡ ἀπόλυτος χρῆσις τῶν κοινῶν, τελεί ὑπὸ τοῖς ἐκεῖ ἐκτιθεμένοις περιορισμοῖς ἢτοι μὴ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν λοιπῶν, μὴ μεταβολῆς τοῦ προορισμοῦ των καὶ μὴ μειώσεως τῆς ἀσφαλείας τῶν λοιπῶν ἢ τοῦ οἰκοδομήματος (περὶ ὧν ἀνωτέρω § 35). Μόνον ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς καὶ τοὺς ἐκτεθέντας περιορισμοὺς ὑφίσταται ἡ ὑποχρέωσις ἐκάστου τῶν συνιδιοκτητῶν ἀνοχῆς τῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος χρήσεως κλπ. (Περὶ τῆς ἀνωτέρω § 34 ἀρ. 3).

Συνεπῶς ἡ τήρησις τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν συνιστᾷ ἀντιστοιχῶς δι' ἕναστον τῶν συνιδιοκτητῶν ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ νόμου, ἡ παράβασις δὲ ταύτης, ἢ ὑπερβασίς δηλονότι τῶν τιθεμένων περιορισμῶν, ἀποτελεῖ παράβασιν τῆς ἐκ τοῦ νόμου ὑφισταμένης ἀντιστοιχῆς ὑποχρεώσεως μὲ τὰς ἐκ ταύτης συνεπείας τοῦ κοινοῦ δικαίου⁽⁵⁷⁵⁾. Ἡ ἐνάσκησις τόσον τοῦ δικαιώματος ἀποκλειστικῆς κυριότητος τῆς διαμετῆς ἰδιοκτησίας, ὅσον καὶ τοῦ τοιοῦτου τῆς συγκυριότητος τῶν κοινῶν, τελεί ὑπὸ τοὺς ἐκτεθέντας περιορισμοὺς ὀφτινες θέτουσι τὰ ὄρια τῆς ἐνασκήσεως τούτων καὶ παρίστανται ὡς ὑποχρεώσεις ἐκ τοῦ νόμου τοῦ ἰδιοκτητοῦ ὀρόφου, ὅσπερ διὰ τῆς προστασιογῆς τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐντὸς τῶν τιθεμένων ὀρίων, ὡς ὀρίων κοινῆς ἀναγκαιότητος, νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀρμοικὴ λειτουργία τῆς ὀροφοκτησίας. Μάλιστα ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γενικὴ βασικὴ ὑποχρέωσις διέπουσα τὸν θεσμὸν, ἐμπεριέχουσα τὸν σεβασμὸν τοῦ ἰσοδυνάμου δικαιώματος τῶν λοιπῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τῆς ὀροφοκτησίας⁽⁵⁷⁶⁾.

II. Ὑποχρεώσεις πρὸς συνεισφορὰν εἰς τὰ κοινὰ βάρη.

I. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς συνεισφορὰν. α) Σχέσις διατάξεως ἄρθρ. 5 περ. β' ν. 3741 πρὸς τὸ ἄρθρον 794 ΑΚ. Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 5 περ. β' ν. 3741, ἐν ἐλλείψει πάσης μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν συμφωνίας ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐπὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων τῆς ὀροφοκτησίας, ἐκάστος τῶν συνιδιοκτητῶν ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρει εἰς τὰ κοινὰ βάρη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ ὀρόφου ἢ διαμερίσματος οὗ εἶναι κύριος.

575. Μπουρνιᾶς, § 9 σ. 75, Πατσουράκος, ἐνθ' ἀνωτ. σ. 38 καὶ σ. 65, Ἐφ. Ἄθ. 652/71 Ἄρμεν. 25 (1971) σ. 806. Περὶ τῆς προστασίας τῶν ἐκ τῆς συγκυριότητος δικαιωμάτων κατωτέρω § 53.

576. Βλ. σχετ. Βάτμανη, ἐνθ' ἀνωτ. προεισ. παρ. ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 13, VII σ. 380 ἐπ.

Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη εἶναι ἀναγκαία συνέπεια τῆς συνιδιοκτησίας τῶν κοινῶν καὶ ὑφίσταται κατὰ τὰς γενικὰς περὶ κοινωνίας διατάξεις (ἄρθρ. 794 Α.Κ.). Λόγω ὅμως τῆς ἰδιομορφίας τῆς κοινωνίας τῆς ὀροφοκτησίας (ἀνωτέρω § 9, III καὶ § 31), ὁ νομοθέτης ἐρρῶθιμωσεν εἰδικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τὴν κοινω-
νίαν τῆς ὀροφοκτησίας καὶ συνεπῶς αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ν. 3741 κατι-
σχύουσι τῶν τοιούτων τοῦ κοινοῦ δικαίου, ὡς ἡ τοῦ ἄρθρ. 794 Α.Κ., ἣς ἔχει
ἐπιχειρητικὴν ἐφαρμογὴν, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ περὶ κοινωνίας διατάξεις, ἐφ' ὅσον
δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τὰς εἰδικὰς τοιαύτας τοῦ ν. 3741 (577).

β) Ἡ διατυπωμένη γενικὴ ἀρχή. Ἐξαιρέσεις. Διὰ τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως
τοῦ ἄρθρ. 5 ἐδ. 6', διατυποῦται γενικὴ ἀρχή, σύμφωνος πρὸς τὴν τοιαύτην
τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 2 § 1 προκείμενους, καθ' ἣν ἀδιαιρέτως κοινὰ τῆς ὀροφο-
κτησίας εἶναι τὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ διατάξει ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμενα πρῶ-
γματα καὶ ἐγκαταστάσεις (περὶ ὧν ἀνωτέρω § § 23, 25 καὶ 27) καὶ πᾶν ἄλλο
χρησιμεῖον πρὸς κοινὴν τῶν ἰδιοκτητῶν χρῆσιν. ἼΙ διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 ἐδ. 6'
διατυπωμένη γενικὴ ἀρχή εἶναι ὅτι, ἕκαστος συνιδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ
συνεισφέρει εἰς τὰ κοινὰ βάρη κατὰ λόγον τῆς ἀξίας τοῦ διαιρετοῦ χώρου τοῦ
ἦτοι τοῦ ὀρόφου ἢ διαμερισματοῦ τοῦ ὁποῖου εἶναι κύριος.

Τῆς ὡς ἄνω γενικῆς ἀρχῆς ἐξαιρέσειν ἀποτελοῦσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρ-
θρων 6 § 2 καὶ 7 § 2 ν. 3741, εἰς τὰς ὁποίας ὀρίζεται ὅτι ἡ συμμετοχὴ εἰς
τὰς δαπάνας κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν κλιμάκων καὶ κυρίων διαδρό-
μων (ἄρθρ. 6 § 2), ὡς καὶ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ δόματος (ἄρθρ. 7 § 2), καθο-
ρίζεται ἀναλόγως, κατὰ τὰ εἰς τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις ὀριζόμενα, ἐκ τοῦ ἂν τὰ
ἐν λόγῳ κοινὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρῆσιν ὅλων ἢ τινῶν μόνον ἐκ τῶν συνιδιοκτη-
τῶν (περὶ τούτων εἰδικώτερον κατωτέρω § 36, III, Γ' ἀρ. 1-2).

Ἐκ τούτων ἐπιτεταί 1) ὅτι βασικῶς καὶ κατὰ γενικὴν ἀρχήν, ἐλλεῖψει θε-
βαίως εἰδικῆς συμφωνίας, ὑφίσταται ὑποχρέωσις ἑκάστου συνιδιοκτήτου διὰ
τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν πάντων τῶν κοινῶν τῆς ὀροφοκτησίας (578). 2)
ὅτι τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς ἑκάστου ἐν τῇ συνιδιοκτησίᾳ τοῦ κοινοῦ, ἐλλεί-
ψει θεβαίως εἰδικῆς συμφωνίας, καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ ὀρό-
φου ἢ διαμερισματοῦ οὗ εἶναι κύριος (κατ' ἀπόκλισιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ.
785 § 2 Α.Κ., καθ' ἣν ἐν ἀμυριβολίᾳ τὰ μέρη εἶναι ἴσα) (ἀνωτέρω § 17, III
ἀρ. 6, § 30 ἀρ. 9, § 31, 2γ, καὶ εἰδικώτερον κατωτέρω ἐν III παρούσης §)
καὶ 3) ὅτι ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰ κοινὰ βάρη καθορίζεται κατ' ἀρχὴν βάσει τοῦ

577. Ἰδέτε καὶ § 31 ἀρ. 1 σημ. 1 καὶ ἐκεῖ παραπομπὰς εἰς συγγραφεῖς καὶ νομολογίαν.
Ἰδέτε καὶ κατωτέρω § 42 ἀρ. 1.

578. Ζέπος, ἐνθ' ἀνωτ. § 40 ἰδία ἐν τέλει σ. 117 καὶ § 27 ἰδία σ. 82. Μπα-
λῆς, Ἐμπρ. § 124 ἀρ. 2, Τοῦσης, Ἐμπρ. § 144, Μπουρνιάς, § 7
σ. 61 καὶ § 9 σ. 75, Πατσουράκος, § 11 ἀρ. 2 σ. 44, Βαρυμποπιώ-
της, ἐπὶ τὸ ἄρθρ. 5, Τσετσέκος, ἐνθ' ἀνωτ. σ. 196.

ποσοτού του συμμετοχής εν τῇ συνιδιοκτησίᾳ τοῦ κοινού (ἀξία ὀρόφου ἢ διαμερίσματος) (529) πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρ. 6 § 2 καὶ 7 § 2. Ἐκ τοῦ τελευταίου ὅμως τούτου καὶ τῆς ἰδιομορφίας τῆς κοινωνίας τῆς ὀροφοκτησίας, καθ' ἣν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν πράγματα αἵτινα ἕως δὲν εἶναι κοινὰ δι' ἀπάντας τὰς διαιρετὰς ἰδιοκτησίας (περὶ οὗ καὶ ἀνωτέρω § 31, 2δ), παρέπεται ὅτι διὰ τὴν ὑπαρξίν ὑποχρέωσης συμμετοχῆς εἰς τὰ κοινὰ βάρη, δεόν νὰ ἐρευνηται κατὰ περίπτωσιν, ἂν τὸ πρῶγμα ὡς ἀφορᾷ τὸ βᾶρος ἢ δαπάνη, ὡς ἐκ τοῦ προσρισμοῦ του εἶναι κοινὸν καὶ χρησιμεύει καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκεκριμένης διαιρετῆς ἰδιοκτησίας (τοῦ βαρυνομένου κυρίου); διότι ἄλλως δὲν πρόκειται περὶ κοινού βάρους ἀφορώντος τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῆς (580).

γ) *Ἡ ὑποχρέωσις συνεισφοράς ἀνεξάρτητος πραγματικῆς χρησιμοποίησεως*
Ἡ πρὸς συνεισφορὰν ὑποχρέωσις ἐκάστου συνιδιοκτήτου προκύπτει ἐκ τῆς συνιδιοκτησίας τοῦ κοινού καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ κοινὸν πρῶγμα ἐκ τοῦ προσρισμοῦ του χρησιμεύει διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συνιδιοκτητῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν, ἐκ λόγων ἀφορώντων τὸν συνιδιοκτήτην, γίνεται πράγματι χρησιμοποίησις ἢ ὄχι

579. Βλ. παραπομπὰς σημ. 578.

580. Ἐξυπηρέτησις θὰ νοηθῆ ὄχι μόνον ἢ διὰ τῆς χρήσεως τοῦ κοινού τοιαύτη ἀλλὰ γινώσκουσα ἢ χρησιμότης του. Οὕτω λ.χ. σχετικῶς μετὰ δικάντας καθαριότητος κλιμάκων καὶ διαδρόμων, ἐκρίθη ὅτι αὗται δὲν βαρύνουσιν ἰδιοκτητὰς ἰσγείων καταστημάτων (Ἐφ. Θεσ. 308/58 ΕΕΝ 25, 784). Σχετικῶς μετὰ τὸν μισθὸν θυροφουῦ ἰδέτε Α.Π. 122/62 ΕΕΝ 29, 546. Ἐπίσης ἀποχωρητήριον ἐν τινι ὀρόφῳ δὲν εἶναι πάντοτε κοινόν (Ζ ε π ο ς , § 40 σ. 118 καὶ Ἐφ. Θεσ. 368/58). Ἡ Μον. Πρωτ. Ἀθ. 18/69 (Ἀρχ. Νομ. Κ' 220), δέχεται ὅτι ἐν μὴ προβλέπει ἰσὸς τοῦ Κανονισμοῦ ὅτι καὶ ἐν μὴ χρησιμοποίησει τοῦ ἀναβατήρου παρὰ τῶν διαμερισμάτων τοῦ ἰσγείου, θὰ ὑποχρεῶνται οἱ κύριοι αὐτοῦ εἰς καταβολὴν τῶν διακινῶν λειτουργίας κλπ., ἰσίσταται κενὸν ὡς θὰ συμπληρωθῆ ἰσὸς τοῦ δικαστηρίου, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ καλὴ πίστις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν συναλλακτικῶν ἠθῶν ἐν συνδικασίῳ καὶ πρὸς τὰ ἀρθρα 173 καὶ 200 Α.Κ. καὶ ὅτι συνεπῶς πρὸς εὐδοκίμοισιν ἀγωγῆς καταβολῆς ἀναλογίας δαπανῶν λειτουργίας ἀνακυστήρος, δεόν νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἐνάγων νὰ ἀποδείξῃ τὴν χρησιμοποίησιν ἰσὸς τοῦ ἐναγομένου τοῦ ἀνεκυστήρος. Βλ. καὶ Ἐφ. Ἀθ. 255/65 ἐν ΝοΒ 13, 1182 καὶ Εἰρ. Λογ. 122/68 ΝοΒ 16, 877 κλπ. Σχετικῶς βλ. καὶ ἀνωτέρω ἐν § 25 ἰδία IV ἐκτιθέμενα καὶ ἐκεῖ σημειώσεις, ἰδία σημ. 387 σχετικῶς μετὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς ἄλλοδαπὰ δίκαια.

Τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν κοινῶν τῆς ὀροφοκτησίας εἶναι μεγάλης σημασίας διὰ τὴν ὁμιλὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ. Ἡ νομολογία μας ἐπιτυχῶς ἀντιμετωπίζει τὰ παρουσιαζόμενα ζητήματα μετὰ εὐρείαν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ καλῆς πίστεως, περὶ συμπληρώσεως τῶν κενῶν τῶν συμφωνιῶν, τῆς κατοχῆς δικαιοῦς κλπ. διατάξεων. Ὅρθόν ὅμως εἶναι μέχρι νομοθετικῆς ἀντιμετώπισεως τοῦ ζητήματος δάσει τῶν συγχρόνων ἀναγκῶν τοῦ θεσμοῦ (ὀροφοκτησία ἐκ γιγαντιαίων οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, ἐκ πλειόνων αὐτοτελῶν οἰκοδομημάτων κατὰ τὸ Ν.Δ. 1024/71 καὶ 1003/71), νὰ ρυθμίζονται τὰ σχετικά ζητήματα φηρῶς καὶ σαφῶς διὰ τοῦ κανονισμοῦ, καθοριζομένων τῶν ὑπὸ τῶν κοινῶν ἐξυπηρευομένων διαιρετῶν ἰδιοκτησιῶν, ὡς κοινῶν δι' αὐτὰς κλπ. καθορισμοῦ τῶν διακινῶν κατὰ κατηγορίας κλπ. (Βλ. σχετ. ἐν σημ. 387 τὴν ρύθμισιν τῶν σχετικῶν ζητημάτων ἰσὸς τῶν ἐκεῖ ἀναφερομένων ἄλλοδαπῶν νομοθετημάτων).

του κοινού. Τὸ ἂν πράγματι ὁ συνιδιοκτήτης ποιῆται γοῶσαν τοῦ ἐξυπηρετοῦν-
τος αὐτὸν κοινού πράγματος εἶναι ἀδιάφορον. Ἐν ἡ πρὸς συνεισφοράν ὑπο-
 χρέωσις ἐκάστου συνιδιοκτήτου, ἐξηριτάτο ἐκ τῆς αὐτοβουλίας αὐτοῦ πρὸς χρη-
 σιμοποίησιν τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτὸν κοινού, ἢ ὑποχρέωσις του πρὸς σιμητο-
 χὴν εἰς τὰς δαπάνας ἐπισκευῆς, συντήρησεως καὶ λειτουργίας του, ὅα ἐδυσχε-
 ραίνεται καὶ ὅα ἐτίθετο εἰς κίνδυνον ἢ ἀμαλή λειτουργία τῆς ὀροφοκτησίας (581).
 (Οἱ ἔχοντες δικαίωμα χρήσεως τοῦ κοινού καὶ ἐξυπηρετούμενοι δι' αὐτοῦ, ὡς
 ἐκ τοῦ προορισμοῦ του, εἶναι ὑπόχρεοι εἰς συνεισφοράν κατὰ τὸ ποσοστὸν των,
 ἔστω καὶ ἂν δὲν ποιῶνται χρῆσιν τοῦ κοινού τούτου αὐτοβούλως καὶ οὐχὶ θε-
 βαιῶς ἐξ ὑλατιότητος τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν (582).)

ΑΠ. 61
L

2. Κοινὰ βάρη. Α') Γ' ε ν ι κ ῶ ς . Διὰ τοῦ ἐδ. γ' ἄρθρ. 5 ν. 3741
 καθορίζεται εἰδικώτερον ἢ ἔννοια τῶν κοινῶν βαρῶν. Κατὰ τὴν διάταξιν
 αὐτὴν κοινὰ βάρη θεωροῦνται ἡ συντήρησις καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2
 § 1 τοῦ παρόντος μερῶν τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὧν καθορίζεται ἀναγκαστικὴ μεταξὺ
 τῶν κατ' ἴδιαν συνιδιοκτητῶν συνιδιοκτησία καὶ οἱ παντὸς εἶδους φόροι οἱ βα-
 ρύνοντες τὴν κοινὴν οἰκοδομήν.

Ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς διατάξεως προκίπτει διὰ τὸ δι' αὐτῆς καθορισμὸς τῶν
 κοινῶν βαρῶν δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸς καὶ περιοριστικὸς, ἀλλ' ἐνδεικτικὸς (593).
 Τοῦτο προκίπτει ἐκ τοῦ συνδικασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 2 § 1 πρὸς τὴν
 τοῦ ἄρθρ. 5 καὶ ἐκ τῆς ὅλης νομικῆς κατασκευῆς τοῦ θεσμοῦ. Τὰ ἀδικαιρέτως
 κοινὰ ἐνδεικτικῶς ὡς ἐξετέθη ἀναφερόμενα, ἔχουσι παρεπόμενον χαρακτῆρα
 καὶ κύριον προορισμὸν τὸ νὰ καταστήσωσι δυνατὴν τὴν χρησιμοποίησιν τῶν
 διαφετῶν ἰδιοκτησιῶν. Οὕτω α) ἐνδεικτικὴ εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ διάταξις
 τοῦ ἄρθρ. 2 § 1 ὡς πρὸς τὰ ἀναφερόμενα κοινὰ καὶ ἡ παράλληλος διάταξις
 τοῦ ἄρθρ. 1117 Α.Κ. Συνεπῶς ὡς κοινὰ μέρη τοῦ ἀκινήτου διὰ τὴν ἐπισκευὴν
 καὶ συντήρησιν τῶν ὁμοίων ὑφίσταται ἡ πρὸς συνεισφοράν ὑποχρέωσις, εἶναι
 ὄχι μόνον τὰ ἀποριθμοῦμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 § 1 ν. 3741 καὶ
 1117 Α.Κ., ἀλλὰ καὶ πᾶν πρᾶγμα ὅπερ χρησιμεύει πρὸς κοινὴν τῶν ἰδιοκτη-
 τῶν χρῆσιν καὶ ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ἐπιθεθείσας διακρίσεις, τὰς ἀπορροπούσας ἐκ

581. Ἰδὲτε Α.Π. 69/67 ΒΕΝ 34, 347.

582. Ἰδέτε σχετικῶς Β α τ τ ἰ α η η , ἐνθ' ἀνωτ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 16, 116 σ. 461 ἑτ., καὶ
 ἐκεῖ παραπομπὰς εἰς Maximiliano, Cambon, Julliot, Butera κλπ. Βλ. καὶ τὸν διὰ τοῦ
 ἄρθρ. 3 § 1 τοῦ Γαλλ. ν. τῆς 10.7.1965 καθορισμὸν τῆς ἔννοιας τοῦ κοινού καὶ ἄρθρ. 10
 (πρὸς τοῦτον ἐν ἐκτίσει S i z a i e , ἐνθ' ἀνωτ. Νος 70 καὶ 71 ἴδια σχετικῶς μετὰ τὰς
 δαπάναις συλλογικῶν ἐκδοικτύσεων καὶ στοιχείων κοινού-ἐξοπλισμοῦ καὶ τὴν ὑπαγωγὴν των
 εἰς τὸ μέτρον τοῦ ἄρθρ. 10 § 1. Βλ. καὶ D a l l o z , ἐνθ' ἀνωτ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 10)
 καὶ τὴν ἀνωτέρω σσημ. 560.

583. Ζέπος, ἐνθ' ἀνωτ. § 40. Π α τ σ ο υ ρ ᾶ κ ο ς , ἐνθ' ἀνωτ. σ. 45,
 Β α ρ υ μ π ο κ ι ὠ τ η ς , ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 5. Μ π ο υ ρ ν ι ᾶ ς , ἐνθ' ἀνωτ. § 9
 σ. 76 καὶ § 7 σ. 61, Τ σ ε τ σ ἔ χ ο ς , σ. 196.